

El Suprem o el quadre de Fortuny

Les famílies expliquen les sensacions viscudes durant la setmana dins d'una sala que també inspira l'interès acadèmic

Les acusacions i els acusats a la sala de vistes del Tribunal Suprem. | Pool Efe

L'estil pictòric de Marià Fortuny va ser tan influent que va arribar a crear una tendència artística, el fortunyisme. És possible que Manuel Marchena, president de la sala segona del Tribunal Suprem, aconsegueixi una cosa similar arran del judici de l'1 d'octubre, en el seu cas a través de la jurisprudència. I malgrat que desenes de coses separen aquestes dues figures, n'hi ha una que les uneix, si bé estèticament. La sala segona del Tribunal Suprem on se celebra el judici contra els líders independentistes -i que Marchena presideix- podria, amb pocs esforços d'imaginació, ser l'escenari d'un dels quadres del prestigiós pintor català del segle XIX.

Aquest és el símil que fan algunes de les famílies dels presos polítics que, des d'aquest dilluns, han ocupat diversos seients del final de la sala de vistes d'aquest alt tribunal. D'entrada, s'han assignat dos llocs per a cada família mentre que la resta són ocupats per periodistes, autoritats i públic general, majoritàriament curiosos, simpatitzants de Vox o estudiants. El públic ha de fer cua, des de primera hora del matí i protegits del fred intens, a les portes del Suprem.

Les dinàmiques, però, sempre són les mateixes al Suprem. Primer entren a la sala els acusats, que s'acompanyen pels seus advocats, i després ho fan també les acusacions i les famílies. Posteriorment, s'anuncia l'audiència pública, es connecta la senyal televisiva. La sala -ja amb alguns seients buits- tanca les portes sota l'atenta mirada de la policia, que custodia els presos, però també els passadissos, els carrers i la mateixa illa d'edificis on se situa l'alt tribunal. El contacte visual entre el públic i els presos és gelosament protegit fora de la sala.

Una tensió "que es talla amb ganivet"

Les hores es fan llargues, expliquen a **NacióDigital** alguns dels familiars dels presos polítics. I és que la tensió va aprofundint en les posicions anímiques. Laura Masvidal, parella de l'exconseller d'Interior Joaquim Forn, ho defineix com una "tensió emocional que es pot tallar amb un ganivet". Sembla mentida, diu, que en ple segle XXI l'entorn sigui -a dins de la sala de vistes- tant hostil. En el mateix sentit ho comentava en una entrevista a aquest diari la parella de Jordi Sànchez, Susanna Barreda

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/173468/susanna/barreda/panorama/general/tan/complicat/fa/terror>), que rememorava l'escenari com si aquest fes "olor de naftalina". Fins fa pocs dies, la sala també estava presidida per la imatge d'un Crist crucificat. El crucifix es va treure el mes de desembre, abans de la celebració de la vista de qüestions de previ pronunciament.

Susanna Barreda, parella de Jordi Sànchez, descrivia l'escenari de la sala de vistes com si fes "olor de naftalina"

Els seients són incòmodes, relata Masvidal, la sala és barroca i la vermellor de les parets entela, en ocasions, la mirada. Aquest dijous, precisament amb la declaració de Joaquim Forn com a acusat, ha estat un dia dur per a la família, però també ho va ser dimecres, expliquen. Escoltar l'al·legat de les acusacions, sobretot de la Fiscalia, que va entrar de ple en l'argumentació de la rebel·lió, va generar certa impotència, segons relaten. Avui, però, els presos polítics han tingut l'ocasió de començar a defensar-se, i la visió ha estat molt diferent. "Sembla que estiguem guanyant", relataven alguns dels advocats.

Tensió a la sala i als passadissos

"Mentiders". Aquesta és la paraula que dilluns va encendre les famílies dels presos durant la primera sessió del judici. La van dir algunes persones del públic, després d'escoltar els advocats. Malgrat que el tribunal i les parts no ho van captar, sí que va arribar directament a les orelles d'alguns dels familiars. I tal com expliquen, va ofendre.

Un altre episodi és el que explica a **NacióDigital** -en una altra entrevista- la parella de Raül Romeva, Diana Riba.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/173479/diana/riba/hem/pogut/abracar/amb/raul/es/part/humana/tots/necessitem>) La número dos d'ERC a les europees relata com dues simpatitzants de Vox que eren entre el públic la van insultar: "Ens van dir coses per portar llaços grocs i que quin fàstic". No obstant això, Riba ha assegurat que després de parlar amb elles, van poder arribar a un diàleg respectuós. La situació de les últimes sessions ha estat més tranquil·la, admet, però sobretot perquè la sala ha fet entrar les famílies i el públic en moments diferents: "Això ha fet que la situació no es caldegés per una part que té ganes de caldejar-la, i que no és la nostra".

La política no ha estat l'única que s'ha fet forat al Suprem. Els observadors internacionals i l'interès acadèmic han fet aflorar el públic

I és que l'anàlisi sociològica de la sala permet múltiples lectures. Més enllà de les famílies també s'ha pogut captar la presència de representants polítics. Al llarg dels tres primers dies de judici s'han pogut veure personalitats com el president de la Generalitat, Quim Torra; la consellera de Justícia, Ester Capella; la de Presidència, Elsa Artadi; el d'Acció Exterior, Alfred Bosch; o el d'Interior, Miquel Buch. Partits més petits com la CUP han batallat també per tenir un lloc a la sala, i aquest dimecres ha assistit a les sessions el diputat anticapitalista Vidal Aragonés.

Però la política no ha estat l'única que s'ha fet forat al Suprem. Els observadors internacionals, coordinats a través de la plataforma International Trial Watch, analitzen cada paraula de les parts, i també ho fa el món acadèmic. Una de les anècdotes del judici de l'1-O és l'interès que desperta en el món universitari. Aquest dimecres, una desena d'estudiants de les universitats Rey Juan Carlos i Carlos III de Madrid han fet esforços per ser part del públic del judici. I és que d'aquest judici, a les facultats de Dret, se'n parla, i molt. "És un tema recurrent i un judici molt mediàtic", expliquen els alumnes. "És el debat sobre el dret a l'autodeterminació i la rebel·lió, la sentència pot canviar moltes coses", argumenten. Un judici a la sala que podria ser un quadre de Fortuny.